

A photograph of a grassy field with a line of bare trees in the background. The text is overlaid on the left side of the image.

Vrienden
blijf
mij gedenken

IN MEMORIAM

HARMANNUS MULDER

Hij werd geboren op 27 oktober 1913
in Hengelo (O). Op 16 februari 1988
is hij plotseling van ons heengegaan.

Sedert 7 april 1987 was hij weduwnaar van

W. S. SCHEY.

Tot zover heeft de Heer ons geholpen, en de rest moet je zelf doen. Dit zei hij als er iemand overleden was. Dit bedoelde hij niet in negatieve zin, maar om te zeggen, dat het leven nu eenmaal zo was, met een begin en een einde. Nu is het moment gekomen dat de Heer hem zal helpen.

Hij heeft het de laatste tijd niet gemakkelijk gehad, het verlies van moeder heeft hij niet of nauwelijks kunnen verwerken. Hij kon zelfs zijn emoties niet kwijt. Hij was niet de man om alleen verder door het leven te gaan. Hij was altijd op pad, om iets te vinden wat er niet meer was. Wij kinderen hebben getracht, hem deze weg zo aangenaam mogelijk te maken. Hij was enorm blij als hij bij ons was. Hij wilde dan van alles vertellen. Liefst een

verhaal van een uur, waar een ander 3 uur voor nodig had. Altijd gejaagd, terwijl hij de tijd had.

Mensen om zich heen, gezelligheid, daar knapte hij van op.

Vader had ook zijn fouten, maar het blijmoedige in hem, het gevoel voor humor, dat zullen wij nooit vergeten.

Veel hield hij van zijn kleinkinderen. Toen ze klein waren, ging hij met ze naar de eendjes, en naar het hertekamp op de fiets.

Voor dit alles willen wij hem bedanken en afscheid van hem nemen. Wij hopen dat vader de rust zal krijgen die hij verdiende!

Voor Uw aanwezigheid en meelevens welke voor ons allen een grote troost is geweest, zeggen wij U hartelijk dank.

Kinderen en kleinkinderen